ARREST VAN HET HOF (TWEEDE KAMER)
VAN 12 MEI 1971[1]

J. Nagels
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

Zaak 52-70

Samenvatting

Ambtenaren — Aanwerving — Proeftijd — Taken die niet voortvloeien uit de werkzaamheden vermeld in de kennisgeving der vacature, doch wel op het aldaar bedoelde gebied zijn gelegen — Geldigheid van proeftijd

(Statuut van de ambtenaren der EEG, art. 34)

De omstandigheid dat in concreto de functies verbonden aan de post van een op proeftijd aangestelde ambtenaar zo zijn geregeld dat hij wordt belast met taken die niet rechtstreeks en noodzakelijkerwijze voortvloeien uit de werkzaamheden vermeld in de kennisgeving der vacature, kan de proeftijd niet ongeldig maken, wanneer zij zijn gelegen op het in die kennisgeving bedoelde gebied.

In de zaak 52-70

J. NAGELS, voormalig op proeftijd aangesteld ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door H. Rolin, advocaat bij het Hof van Beroep te Brussel; nadien door M. Slusny, advocaat bij het Hof van Beroep te Brussel en door B. Fabry, advocaat, 92, avenue H. Jaspar te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van de aldaar gevestigde advocaat E. Arendt, 34 B/4, rue Philippe II,

verzoeker,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur P. Lamoureux, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij haar juridisch adviseur E. Reuter, 4, boulevard Royal,

verweerster,

— verzoek om nietigverklaring van een ten aanzien van verzoeker op 1 februari 1970 genomen ontslagbesluit —

wijst

1 — Procestaal: Frans.

HET HOF VAN JUSTITIE, (Tweede Kamer)

samengesteld als volgt: A. Trabucchi (rapporteur), Kamerpresident, P. Pescatore en H. Kutscher, Rechters,

Advocaat-Generaal: A. Dutheillet de Lamothe
Griffier: A. Van Houtte

het volgende

ARREST

Ten aanzien van de feiten

I — Overzicht van de feiten: de procesvoering

Overwegende dat de aan het geding ten grondslag liggende feiten kunnen worden samengevat als volgt:
Verzoeker, die bij de Belgische overheid werkzaam was als inspecteur van de Nationale Dienst voor de afzet van land- en tuinbouwprodukten, werd per 1 maart 1969 — in de rang B 1 en in de hoedanigheid van hoofdassistent op het directoraat-generaal Landbouw — op proef aangesteld als ambtenaar van de Gemeenschap. Deze benoeming geschiedde ingevolge artikel 29, lid 2, van het Statuut, nadat een vergelijkend onderzoek als bedoeld in artikel 29, lid 1, geen enkel resultaat had opgeleverd. In de kennisgeving van de vacature werd de aard van de functie als volgt omschreven:

„Het aan de hand van algemene richtlijnen verrichten van bijzonder moeilijke en ingewikkelde kantoorwerkzaamheden, met name (Franse tekst: „concernant"):
— het controleren van rassen en variëteiten van land- en tuinbouwgewassen;
— het inrichten van vergelijkende proefvelden van deze gewassen;
— het inspecteren van deze velden."

Het aan het einde van de normale proeftijd opgemaakte beoordelingsrapport van 30 juli 1969 hield in, dat verzoekers geschiktheid om de werkzaamheden waarvoor hij was aangeworven behoorlijk te verrichten, ernstig te wensen overliet, weshalve werd voorgesteld de proeftijd met ten hoogste drie maanden te verlengen, zulks met name op grond van de overweging dat „het tot aanstelling bevoegd gezag waarschijnlijk niet tijdig — vóór afloop van de proeftijd van zes maanden — tot ontslag zal kunnen overgaan".
In een tweede beoordelingsrapport van 1 november 1969 werd geconcludeerd, dat verzoeker op grond van zijn in het eerste rapport reeds vastgestelde onvoldoende geschiktheid diende te worden ontslagen. Omdat hij echter gedurende twee maanden wegens ziekte afwezig was geweest, besloot de Commissie de reeds verlengde proeftijd eveneens met twee maanden te verlengen. In het derde beoordelingsrapport van 19 januari 1970 werd voormelde conclusie bevestigd.
Op 16 februari 1970 zegde de Commissie aan verzoeker ontslag aan. Een door hem hiertegen op 28 april 1970 bij de Commissie ingediende klacht werd bij brief van 27 juli verworpen.
In een op 24 augustus 1970 ter griffie

van het Hof ingediend verzoekschrift kwam hij tegen het besluit der Commissie in beroep.
De schriftelijke procedure heeft een normaal verloop gehad.
Het Hof (Tweede Kamer) heeft, gehoord het rapport van de Rechter-Rapporteur en gehoord de Advocaat-Generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan.
De zaak is namens partijen bepleit ter zitting van 4 maart 1971.
De Advocaat-Generaal heeft ter zitting van 1 april 1971 zijn conclusie genomen.

II — Conclusies van partijen

Overwegende dat *verzoeker* concludeerd dat het den Hove behage:

1. nietig te verklaren het besluit waarbij hij werd ontslagen, alsook — voor zoveel nodig — de afwijzing van zijn klacht tegen dat ontslagbesluit;
2. subsidiair: de Commissie te veroordelen om aan verzoeker ten titel van schadevergoeding te betalen een bedrag van 200 000 Belgische franken;
3. in beide gevallen de Commissie in de kosten van het geding te verwijzen;

dat *verweerster* concludeert dat het den Hove behage:

— het beroep geheel ongegrond te verklaren;
— verzoeker in de kosten te verwijzen.

III — Middelen en argumenten van partijen

Overwegende dat de middelen en argumenten van partijen kunnen worden samengevat als volgt:

1. *De grieven inhoudende schending van het Statuut van de ambtenaren*

a) *Verzoeker* verwijt de Commissie artikel 34 van het Statuut te hebben geschonden doordien zij hem niet in staat heeft gesteld tijdens de proeftijd bewijs te leveren van zijn geschiktheid voor de post waarop hij is benoemd. Uit de Nederlandse tekst van de kennisgeving van de vacature blijkt volgens hem namelijk, dat de veldarbeid ten nauwste samenhing met de kantoorwerkzaamheden, welke ten opzichte van de veldarbeid slechts een bijkomstig karakter zouden dragen en slechts rapportage over concrete inspecties en ervaringen zou inhouden, doch niet het uitbrengen van verslagen over tijdens groepsbijeenkomsten gehouden discussies. Verweerster kon trouwens moeilijk in twijfel verkeren omtrent zijn onervarenheid met het geven van samenvattingen en met werkzaamheden van redactionele aard. De in het derde rapport vermelde tekortkomingen bij het vervullen van bepaalde taken berustten hetzij op zijn onvoldoende kennis van het Frans waarin hij (en dit is een onregelmatigheid) bepaalde rapporten had te redigeren, hetzij op onvoldoende rechtskennis — welke voor de betrokken post in het geheel niet werd verlangd —.
Verweerster brengt hiertegen in, dat uit de bewoordingen van de kennisgeving der vacature duidelijk blijkt, dat het bij het vervullen van de hierbedoelde post in hoofdzaak ging om kantoorwerkzaamheden en dat, voor zoveel bepaalde taken een technisch en concreet aspect vertoonden, zij noodzakelijkerwijze moeten uitmonden in kantoorwerkzaamheden. Door het enkele feit, dat het in de Franse tekst gebezigde woord „concernant" in het Nederlands is weergegeven door de woorden „met name" worden bedoelde kantoorwerkzaamheden niet van bijkomstige aard. Verzoeker was trouwens over de aard van het werk terdege ingelicht door de contacten welke hij, reeds voor zijn sollicitatie, met de ambtenaren van de betrokken afdeling had onderhouden.
De door verzoeker in zijn sollicitatie verstrekte gegevens wettigden — zowel wat zijn vroegere werkzaamheden als wat zijn kennis van de Franse taal betreft — aan de zijde van verweerster de veronderstelling, dat zijn administratieve en redactionele vaardigheid voldoende was voor de hierbedoelde kantoorwerkzaamheden, beantwoordende aan de normale taak van een ambtenaar in de rang B 1, zoals die worden gevat in de algemene formule „bijzonder moeilijke en ingewikkelde kantoorwerkzaamheden".

Verzoeker zegt voor repliek, dat dit een geijkte formule voor post B 1 is en dat wanneer men het redigeren van teksten als een wezenlijk onderdeel van bepaalde functies wenst te zien beschouwd, zulks in de kennisgeving van de vacature met zoveel woorden wordt gezegd — hetgeen in casu niet is geschied —.
Verzoeker verwijt zijn onmiddellijke superieur dat hij niet het nodige geduld heeft opgebracht en hem onvoldoende tijd heeft gegund om zich in te werken en geeft te verstaan, dat bedoelde superieur een andere ambtenaar in dienst had willen nemen en om die reden verzoekers ontslag heeft gewenst. Hij betwist uitdrukkelijk dat hij reeds vóór zijn sollicitatie omtrent de aard der te verrichten werkzaamheden was ingelicht. De redactionele werkzaamheden waarvan in het „curriculum vitae" van verzoeker melding wordt gemaakt, betroffen alleen de door hem verrichte proeven.
Det verzoeker zijn redactionele vaardigheid in het Frans als „goed" omschreef, sluit niet uit dat hij zich bij het redigeren in die taal, die de zijne niet is, voor moeilijkheden geplaatst ziet, hetgeen hem het vervullen van andere taken dan waaraan hij gewend was nog meer heeft bemoeilijkt.
Verweerster antwoordt, dat de post van hoofdassistent de hoogste post in de categorie B was, zodat niet in twijfel mag worden getrokken dat verzoekers functie medebracht dat hij ook in feite bijzonder moeilijke en ingewikkelde kantoorwerkzaamheden zou hebben te verrichten en dat de desbetreffende aanduiding in de kennisgeving der vacature dan ook letterlijke betekenis had. Het redigeren van notulen valt noodzakelijkerwijze onder „bijzonder moeilijke en ingewikkelde kantoorwerkzaamheden". De werkzaamheden van strikt technische aard waartoe verzoeker zijn functie beperkt zou willen zien, zijn bij een dergelijke post uiteraard niet zeer omvangrijk. Het nemen van monsters geschiedt telken jare alleen in het tijdvak van 15 oktober tot 15 november en het inspecteren van de velden is op zichzelf een naar tijdsduur beperkte werkzaamheid. Reeds voor zijn aanwerving was verzoeker er trouwens van op de hoogte gesteld, dat hij zich gedurende ten hoogste anderhalve maand per jaar op dienstreis zou hebben te begeven.
De vergaderingen waarvan verzoeker het verslag moest opmaken, betroffen vraagstukken welke aan het niveau van zijn opleiding en technische ervaring beantwoorden.
Ten aanzien van het redigeren in het Frans merkt verweerster bovendien op, dat verzoeker in een „curriculum vitae", dat op 13 december 1966 is overgelegd, heeft geschreven dat hij tweetalig (Nederlands-Frans) was en dat verzoeker ook bij het redigeren van bepaalde — naderhand in het Frans herschreven — notulen in het Nederlands niet tot betere resultaten kwam. Doch de aan verzoeker verweten tekortkomingen houden in wezen verband met gebreken van fundamentele aard: zijn onvermogen de hoofdzaken te onderscheiden en te dien aanzien zijn standpunt te bepalen, alsmede zijn onbekwaamheid in het redigeren, excerperen en beknopt samenvatten van de resultaten van besprekingen van deskundigen of van veldinspecties.
Alle aan verzoeker opgedragen werkzaamheden lagen op een technisch gebied dat hij uit hoofde van zijn opleiding en beroepservaring geheel diende te beheersen.
Dat verzoekers proeftijd tweemaal is verlengd, bewijst hoeveel geduld men jegens hem heeft betracht. Wat betreft de ambtenaar die men, naar verzoeker insinueert, op zijn plaats heeft willen benoemen: verweerster wijst erop dat die ambtenaar op de lijst van geschikte kandidaten voor de post A7/A6 is geplaatst in oktober 1969, toen men volgens verzoeker had besloten zich van hem te ontdoen. Verzoeker heeft trouwens in zijn verzoekschrift geen détournement de pouvoir gesteld, zodat hij in dat middel niet kan worden ontvangen.
b) *Verzoeker* acht zich voorts gegriefd omdat het bestreden besluit niet is genomen na advies van het in artikel 9, lid 5, a), van het Statuut van de ambtenaren bedoelde beoordelingscomité. Bovendien werd dit besluit te laat genomen, omdat

daaraan, in strijd met artikel 34 van het Statuut, een eveneens te laat uitgebracht beoordelingsrapport is voorafgegaan.
Verweerster brengt hiertegen in, dat de oprichting van een beoordelingscomité volgens artikel 9 van het Statuut een facultatief karakter draagt; aan de Commissie kan derhalve niet worden verweten zodanig comité niet te hebben opgericht. Ten aanzien van het beoordelingsrapport merkt verweerster op, dat het eerste rapport op 30 juli 1969 werd uitgebracht, zodat artikel 34 is geëerbiedigd. De beide volgende rapporten zijn opgemaakt bij afloop van de beide verlengingen. Wat betreft de datum van het ontslagbesluit: in artikel 34 zijn geen dwingende termijnen voorgeschreven; die datum is voor verzoeker trouwens geenszins bezwarend.

2. *De gevorderde schadevergoeding*

Verzoeker stelt, dat het gebrek aan overeenstemming tussen de in de kennisgeving der vacature voorziene taken, vooral gelet op de — authentieke — Nederlandse tekst dier kennisgeving, en de werkzaamheden welke hem tijdens zijn proeftijd zijn opgedragen, een dienstfout oplevert, waardoor hij is benadeeld. Nadat men hem had uitgenodigd zijn betrekking bij de Belgische overheid te verlaten, is hij op een voor hem vernederende wijze ontslagen, welk ontslag een ongunstige invloed kan hebben op zijn verdere loopbaan bij het Belgische bestuur, waar hij zijn vroegere functie weer is gaan vervullen. Hij begroot de materiële en immateriële schade die hij daardoor heeft geleden, op 200 000 Belgische franken.
Verweerster brengt hiertegen in, dat blijkens hetgeen zij naar aanleiding van het eerste middel heeft opgemerkt, aan de door verzoeker gewraakte kennisgeving van de hierbedoelde vacature geen gebreken kleefden, dat verzoeker tevoren op de hoogte is gesteld van de door hem te vervullen taken en dat hij de verwachting heeft gewekt inderdaad aan de gestelde eisen te voldoen.

Ten aanzien van het recht

1 Overwegende dat verzoeker in een op 24 augustus 1970 ingediend verzoekschrift nietigverklaring vordert van het hem op 16 februari 1970 door de Commissie medegedeelde ontslagbesluit;

I — De grieven betreffende de geldigheid van de proeftijd

2 Overwegende dat verzoeker de Commissie verwijt hem tijdens de proeftijd niet in staat te hebben gesteld de vereiste geschiktheid te bewijzen voor de post waarop hij was benoemd — overeenkomstig artikel 34 van het Statuut van de ambtenaren;

3 dat hij zich namelijk tijdens de proeftijd in hoofdzaak belast heeft gezien met kantoorwerkzaamheden, hoewel in de kennisgeving der vacature de nadruk op de technische en praktische zijde der aan de post verbonden werkzaamheden werd gelegd;

4 Overwegende dat de kennisgeving van vacature/vergelijkend onderzoek voor bedoelde post luidde als volgt:

Aard van de functie: hoofdassistent

Het aan de hand van algemene richtlijnen verrichten van bijzonder moeilijke en ingewikkelde kantoorwerkzaamheden, met name (Franse tekst: „concernant"):

— het controleren van rassen en variëteiten van land- en tuinbouwgewassen;

— het inrichten van vergelijkende proefvelden van deze gewassen;

— het inspecteren van deze velden."

Vereiste kwalificaties:

— Kennis op het niveau van middelbaar onderwijs (diploma) of beroepservaring op een gelijkwaardig niveau;

— Kennis op het gebied van de plantkunde;

— Grondige kennis van de methoden voor de controle en het trekken van monsters van zaden en gewassen;

— Ervaring op het gebied van de zaden en gewassen.";

5 dat ofschoon de wijze waarop in deze kennisgeving (met name in het Nederlands, verzoekers moedertaal) de aan verzoekers post verbonden werkzaamheden werden omschreven en vooral de gestelde vereisten de gedachte konden doen postvatten dat de kantoorarbeid ten nauwste verband diende te houden met het werk op de proefvelden, bezwaarlijk kan worden aangenomen dat verzoeker, die alvorens te solliciteren meermalen contact met de betrokken dienst had gehad, zich niet een vrij duidelijke voorstelling heeft kunnen vormen van hetgeen hem op bedoelde post te wachten stond;

6 dat in het eerste beoordelingsrapport van 30 juli 1969 werd geconstateerd dat de heer Nagels op zijn vakterrein goed thuis was, doch dat zijn bekwaamheid te wensen overliet als het ging om het opmaken van verslagen van werkbijeenkomsten en terreinbezoeken waaraan hij had deel te nemen en dat hij onvoldoende in staat was hoofdzaken van bijzaken te onderscheiden;

7 dat verzoeker er in zijn opmerkingen naar aanleiding van dit rapport op heeft gewezen dat „zijn vorming op het technische vlak ligt" en dat hij, ofschoon hij „niet kan instemmen met de uitgebrachte beoordeling", volgens welke hij „niet zou voldoen aan de eisen die aan een ambtenaar van de rang B 1 kunnen worden gesteld", de kritiek op zijn redactionele en interpretatieve kwaliteiten juist acht;

8 dat in het beoordelingsrapport van 1 november 1969 de conclusies van het eerste rapport werden bevestigd;

9 dat in de bij het beoordelingsrapport van 19 januari 1970 gevoegde nota de verschillende werkzaamheden waarmede verzoeker sedert begin december 1969 belast is geweest, worden gespecificeerd en de resultaten van zijn arbeid negatief worden beoordeeld;

10 dat de heer Nagels er zich in zijn opmerkingen van 27 januari 1970 weliswaar over beklaagt „dat het werk op een meer juridische dan technische grondslag ligt" en „dat zijn activiteiten voor 75% buiten de omschrijving ‚vergelijkingsvelden' zijn gevallen" en verklaart de conclusies van bedoeld rapport volledig af te wijzen, doch wel toegeeft dat hij nog enige tijd nodig had om zich enerzijds vertrouwd te kunnen maken met de niet zuiver technische en praktische aspecten van het van hem verlangde werk waarin hij geen ervaring had, en anderzijds bij het verrichten van het administratieve werk dat nauwer met het praktische veldwerk verband hield, „het Europese niveau te bereiken";

11 Overwegende dat de Commissie blijkens het dossier verzoeker onder meer heeft belast met technische taken welke in de lijn lagen van zijn opleiding en speciale beroepservaring, hoewel in mindere mate dan hij wellicht heeft verwacht;

12 dat verzoekers technische bekwaamheid op zijn vakgebied in de rapporten betreffende de proeftijd gunstig wordt beoordeeld;

13 dat derhalve blijkt dat de Commissie verzoeker in de gelegenheid heeft gesteld zijn technische bekwaamheid te bewijzen;

14 dat de omstandigheid dat de aan bedoelde post verbonden functies in concreto zo zijn geregeld, dat verzoeker is belast met kantoorwerkzaamheden — als het opmaken van notulen — die niet rechtstreeks en noodzakelijkerwijze uit het veldwerk voortvloeiden, de door hem doorlopen proeftijd niet ongeldig kan maken, omdat bedoelde werkzaamheden waren gelegen in het op de kennisgeving der vacature bedoelde gebied;

15 dat verzoeker voorts, ondanks zijn erkende bekwaamheid op zijn technisch vakgebied, bij het verrichten van kantoorwerkzaamheden welke het meest rechtstreeks met het veldwerk in verband stonden, zekere tekortkomingen vertoonde;

16 dat verweerster door verzoekers gewone proeftijd tweemaal te verlengen jegens hem begrip aan de dag heeft gelegd en hem de tijd heeft gegund zich vertrouwd te maken met zijn kantoortaak, waarvoor hij erkende onvoldoende te zijn opgeleid;

17 dat aan verzoeker gedurende dit tijdvak verschillende taken zijn opgedragen, waardoor hij in staat is gesteld bewijs te leveren van zijn vermogen zich — in zoverre — om te schakelen;

18 dat wanneer — naar verzoeker zelf toegeeft — de tijd waarover hij aldus de beschikking had onvoldoende is geweest om een met zijn post overeenkomend niveau te bereiken, zulks aan de regelmatigheid van bedoelde proeftijd niet afdoet;

19 dat voormelde grief derhalve ongegrond is;

II — De grieven betreffende de ontslagprocedure

20 Overwegende dat verzoeker er zich voorts over beklaagt, dat aan het bestreden besluit niet het advies van het beoordelingscomité is voorafgegaan, terwijl het voorts te laat zou zijn genomen;

21 Overwegende dat nu het instellen van een beoordelingscomité als bedoeld in artikel 9 van het Statuut niet verplicht gesteld is, aan de Commissie niet mag worden verweten van haar bevoegdheid daartoe nog geen gebruik te hebben gemaakt;

22 dat in artikel 34, dat de mogelijkheid van beëindiging van de dienst van een ambtenaar aan het einde van zijn proeftijd voorziet, voor het nemen van zodanig besluit geen termijn is voorgeschreven;

23 dat nu de laatste verlengingsperiode van verzoekers proeftijd op 31 januari 1970 afliep, de Commissie door op 11 februari 1970 tot ontslagverlening aan verzoeker te besluiten en hem daarvan op 16 februari 1970 kennis te geven, een redelijke termijn in acht heeft genomen;

24 dat verzoekers grieven derhalve ongegrond zijn;

III — De vordering tot schadevergoeding

25 Overwegende dat verzoeker stelt, dat de Commissie door hem tijdens zijn proeftijd grotendeels te belasten met andere taken dan in de kennisgeving der vacature was voorzien, een dienstfout heeft begaan, waardoor hem schade is toegebracht;

26 dat de ten aanzien van verzoeker genomen ontslagmaatregel een vernederend karakter draagt en een ongunstige invloed op zijn verdere loopbaan bij het nationaal bestuur kan uitoefenen;

27 Overwegende dat blijkens het vorenoverwogene aan de aanwerving van de heer Nagels door de Commissie een misverstand ten grondslag kan hebben gelegen, bij de heer Nagels omtrent aard en niveau der aan de betrokken post verbonden werkzaamheden en bij de Commissie omtrent verzoekers kennis en beroepservaring;

28 dat echter, gezien verzoekers kennis van de Franse taal en wegens de contacten welke hij gehad had met de dienst waartoe de betrokken post behoort, een mogelijk dubbelzinnige formulering van de Nederlandse versie van de kennisgeving der vacature op zichzelf nog niet inhoudt dat het gedrag der Commissie iemand die ter zake op de hoogte was kan hebben misleid inzake de aard der aan bedoelde post verbonden werkzaamheden;

29 dat omgekeerd de Commissie door de bewoordingen van het door verzoeker op 24 februari 1968 opgemaakte „curriculum vitae", zoals „controle op de toepassing der wetgeving en normalisatie EEG inzake binnenkomend en uitgaand verkeer in land- en tuinbouwprodukten, voorbereiding van zittingsdocumenten, opmaken van werkdocumenten", omtrent de ervaring van de heer Nagels met algemene kantoorwerkzaamheden kon worden misleid;

30 dat derhalve, mede gelet op hetgeen hiervoor in verband met het eerste middel werd overwogen, termen aanwezig zijn de Commissie jegens verzoeker niet aansprakelijk te stellen;

Ten aanzien van de kosten

31 Overwegende dat verzoeker in het ongelijk is gesteld;

32 dat ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering de in het ongelijk gestelde partij in de kosten wordt verwezen;

33 dat evenwel volgens artikel 70 van het Reglement voor de procesvoering de kosten, door de instellingen gemaakt in door de personeelsleden der Gemeenschappen aanhangig gemaakte zaken, te haren laste blijven;

34 dat het Hof bovendien volgens artikel 69, paragraaf 3, de proceskosten geheel of gedeeltelijk kan compenseren wegens bijzondere redenen;

35 dat, naar hiervoor werd vastgesteld, aan de aanwerving van de heer Nagels — en mitsdien aan dit geding — een misverstand tussen de Commissie en hem ten grondslag heeft gelegen;

36 dat het daarom redelijk voorkomt de helft van verzoekers kosten ten laste van verweerster te brengen;

Gezien de stukken;
Gehoord het rapport van de Rechter-Rapporteur;
Gehoord de pleidooien van partijen;
Gehoord de conclusie van de Advocaat-Generaal;
Gelet op de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen;
Gelet op de protocollen betreffende het Statuut van het Hof van Justitie;
Gelet op het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen, met name op de artikelen 9, 34 en 91;
Gelet op het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen;

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede Kamer),

rechtdoende:

1. **verklaart het beroep ongegrond,**

2. **verstaat dat verzoeker de helft van de aan zijn zijde gevallen kosten zal dragen, komende de overige door partijen gemaakte kosten ten laste van verweerster.**

Trabucchi Pescatore Kutscher

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op twaalf mei negentienhonderdeenenzeventig.

De Griffier
A. Van Houtte

De President van de Tweede Kamer
A. Trabucchi